

[Glistrup]

partier indgår om den 15. marts, skal have nogen som helst mening, burde det finde anvendelse på et tilfælde som det foreliggende.

Fru Aase Olesens andet argument for, at vi skulle stemme forslaget igennem allerede i denne samling, var, at folk ikke ved, hvordan deres dispositioner skal behandles skattemæssigt. Jo, de mennesker, der handler, før den nye lov træder i kraft, ved helt præcis, at de skal behandles efter de milde skatteregler, det ligger ganske klart. Det eneste, folk kan opnå ved at udsætte deres handler, er at blive behandlet efter de strenge skatteregler, og derfor er der ikke noget som helst hensyn at tage til, at folk har bedt om det. Det er faktisk en sagsbehandling, som hverken vedrørende det skatteretlige eller det parlamentariske har været særlig klædelig.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Som det vil være hr. Glistrup bekendt, og som det også er blevet nævnt ved de foregående behandlinger af lovforslaget, er en væsentlig del af baggrunden for, at det kom, og at det kom på det forholdsvis sene tidspunkt, den sammenhæng, der er mellem goodwillbeskatning og firmaomdannelse, og at man ved gennemførelsen af dette forslag løser de væsentligste likviditetsproblemer i forbindelse med firmaomdannelse.

Men jeg vil godt sige én ting. Min opsatthed på at få dette forslag gennemført og dermed også få fjernet de skævheder og de asymmetrier, det skattehul, der ligger i den meget større mulighed for afskrivning, som køber har i forhold til den skat, sælger betaler, er blevet væsentligt skærpet under behandlingen af forslaget netop på grund af hr. Glistrups indædte modstand, for jeg føler mig efterhånden helt overbevist om, at her har vi endelig formuleret en skatteregel, som hr. Glistrup ikke er i stand til at anvise en utilsigtet udnyttelse af.

Glistrup (FP):

Jeg er i stand til at anvise mange udnyttelser; om de så er utilsigtede fra ministerens side eller det er for at redde sine venner, han har lavet de huller, der også er i denne lov, skal jeg ikke diskutere. Det, der er det interessante, er den enorme forskel, der er på det, som fru Aase Olsen siger fra denne talerstol at hun og hendes parti stemmer for, og som

er udslaggivende for dette forslags vedtagelse, nemlig at det vil lempe beskatningen, og det, ministeren siger. Ministeren er ivrig efter at få dette igennem, fordi det skal fjerne skattehuller, altså med andre ord; det skal skærpe beskatningen. Det viser ganske klart, at det flertal, som nu vedtager dette, ikke er et flertal, som er i god harmoni med sig selv.

Så sagde ministeren: ja men det vil hjælpe på den del af området, der drejer sig om firmaomdannelse. Det er i og for sig ikke rigtigt, for de problemer, der er skabt vedrørende firmaomdannelse, er først og fremmest skabt i kraft af de cirkulærer, som skatteministeriet og organer under skatteministeriet har udstedt, og der er intet i gældende lovgivning, der er til hinder for, at man administrativt ændrer de steder, hvor der er urimeligheder ved firmaomdannelse.

Men langt, langt de fleste firmaomdannelse finansieres i meget vidt omfang af den meget lempelige beskatning, der sker hos den gamle mand, der vil trække sig ud af erhvervslivet, og som får 175.000 kr.s fradraget og den lempelige 50 pct.s beskatning af det resterende, og så af, at man af det fulde nominelle beløb, altså ikke som på sælgers side af kursværdien, får en 15 pct.s afskrivning, der bevirker, at efter firmaomdannelsen kan virksomheden i de første 7 år konsolidere sig og klare sig igennem. Også på firmaomdannelsesområdet er dette vitterlig en skatte-skærpelse, så skatteministerens betragtninger i så henseende er heller ikke rigtige.

Aase Olesen (RV):

Erhvervslivet har gennem mange år ønsket en ændring af goodwillbeskatningen for at lette overgangsregler ved generationsskifte og ved overgang fra enkeltmandsfirma til selskab. Det tror jeg ikke hr. Glistrup kan benægte.

Jeg vil i øvrigt henvise til, hvad jeg sagde ved både første og anden behandling i denne diskussion. Indfører vi regler, der fuldstændig sløjfer beskatningen af goodwill i de situationer, er det ikke særlig logisk at fastholde dem i de øvrige handelssituationer. Så skulle vi til at definere meget nøje, hvad vi forstår ved generationsskifte. Det er grunden til, at det får nogle virkninger på længere sigt, som kan kaldes en skærpelse. Men i de første år – og det vil hr. Glistrup også vide, når han har